

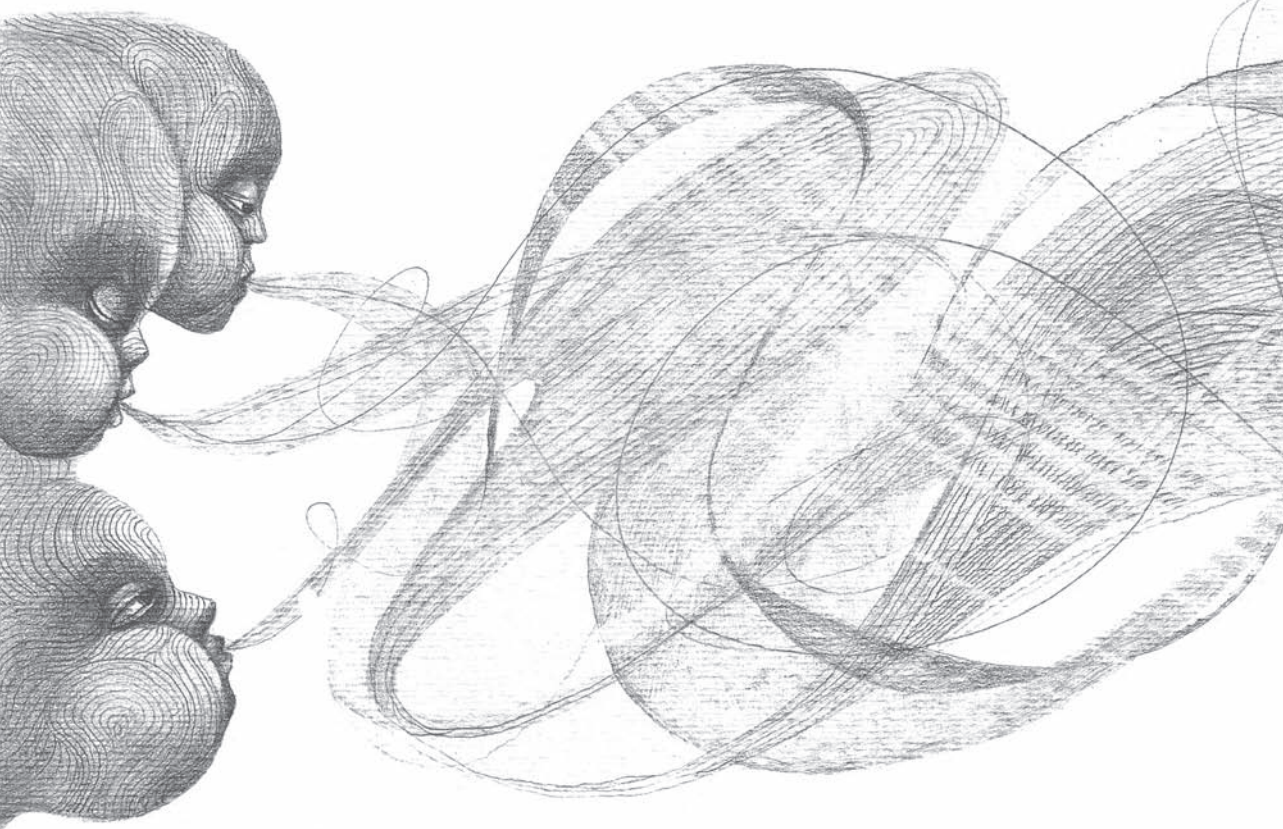

ΟΙ
ΨΗΛΟΚΑΡΑΒΟΙ

της Γεωργίας Γαλανοπούλου
με εικόνες της Κατερίνας Χαδουλού

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

ΟΙ ΨΗΛΟΚΑΡΑΒΟΙ

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Σύγχρονη λογοτεχνία για νέους

Γεωργία Γαλανοπούλου, *Οι Ψηλοκάραβοι*

Εικονογράφηση: Κατερίνα Χαδουλού

Διορθώσεις: Αντωνία Γουναροπούλου • Σελιδοποίηση: Νίκη Αντωνακοπούλου

Copyright © για το κείμενο Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), Γεωργία Γαλανοπούλου, 2017

Copyright © για την εικονογράφηση Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2017

Η εικονογράφος στις σελίδες 15 και 35 έχει επηρεαστεί από τα έργα του Γκόγια «The Giant» («Ο Γίγαντας»)

και «The sleep of reason produces monsters» («Ο ύπνος της λογικής γεννάει τέρατα»), που εκτίθενται

στο ΜUSEO DEL PRADO και στο METROPOLITAN MUSEUM OF ART αντίστοιχα.

Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Νοέμβριος 2018

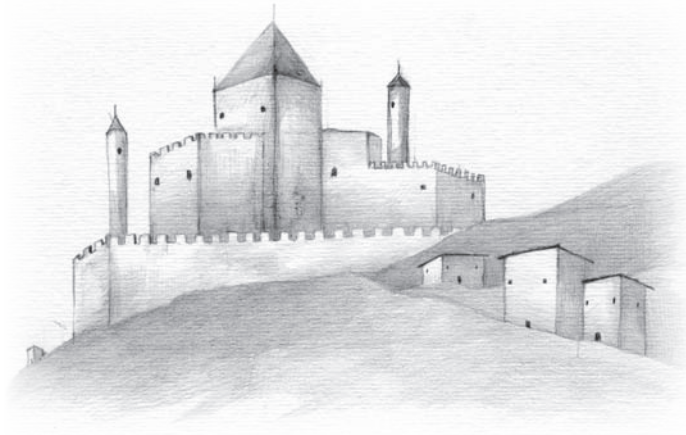
ΚΕΤ Α999 ΚΕΠ 857/18 ISBN 978-960-16-7295-3

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 – ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΥΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ – ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ), Τ.Θ. 1213,
570 09 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15
ΦΑΞ: 2310.70.63.55, e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Γεωργία Γαλανοπούλου

ΟΙ ΨΗΛΟΚΑΡΑΒΟΙ

Εικονογράφηση
Κατερίνα Χαδουλού

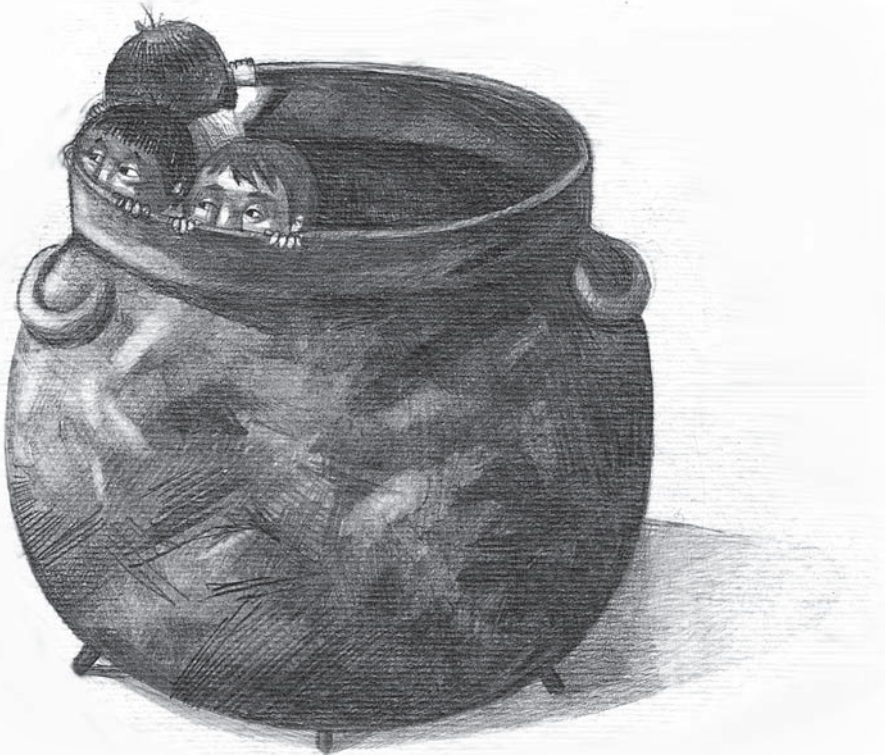

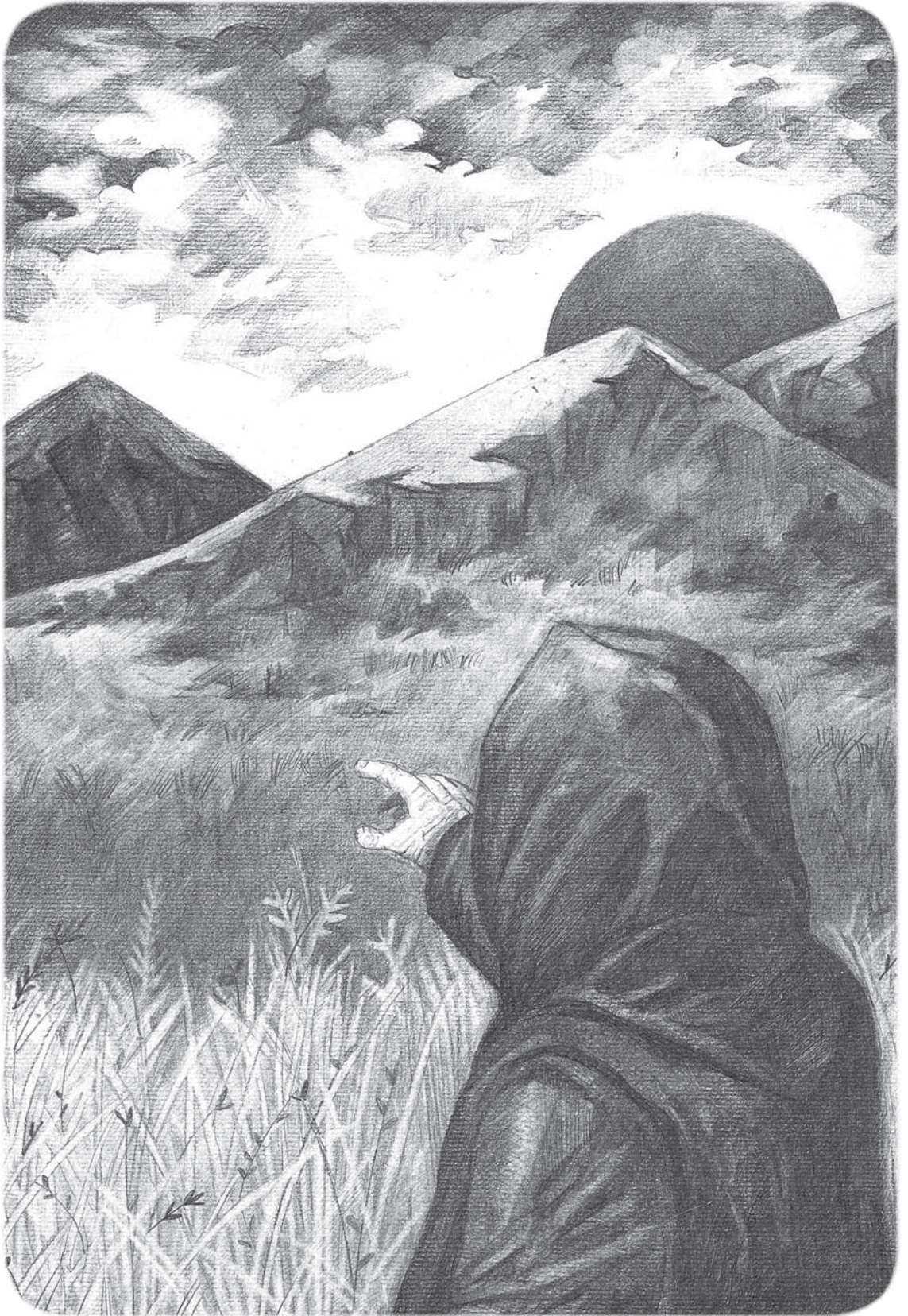
**ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ**

«Εκεί που είσαι ήμουνα
κι εδώ που είμαι θα 'ρθεις».

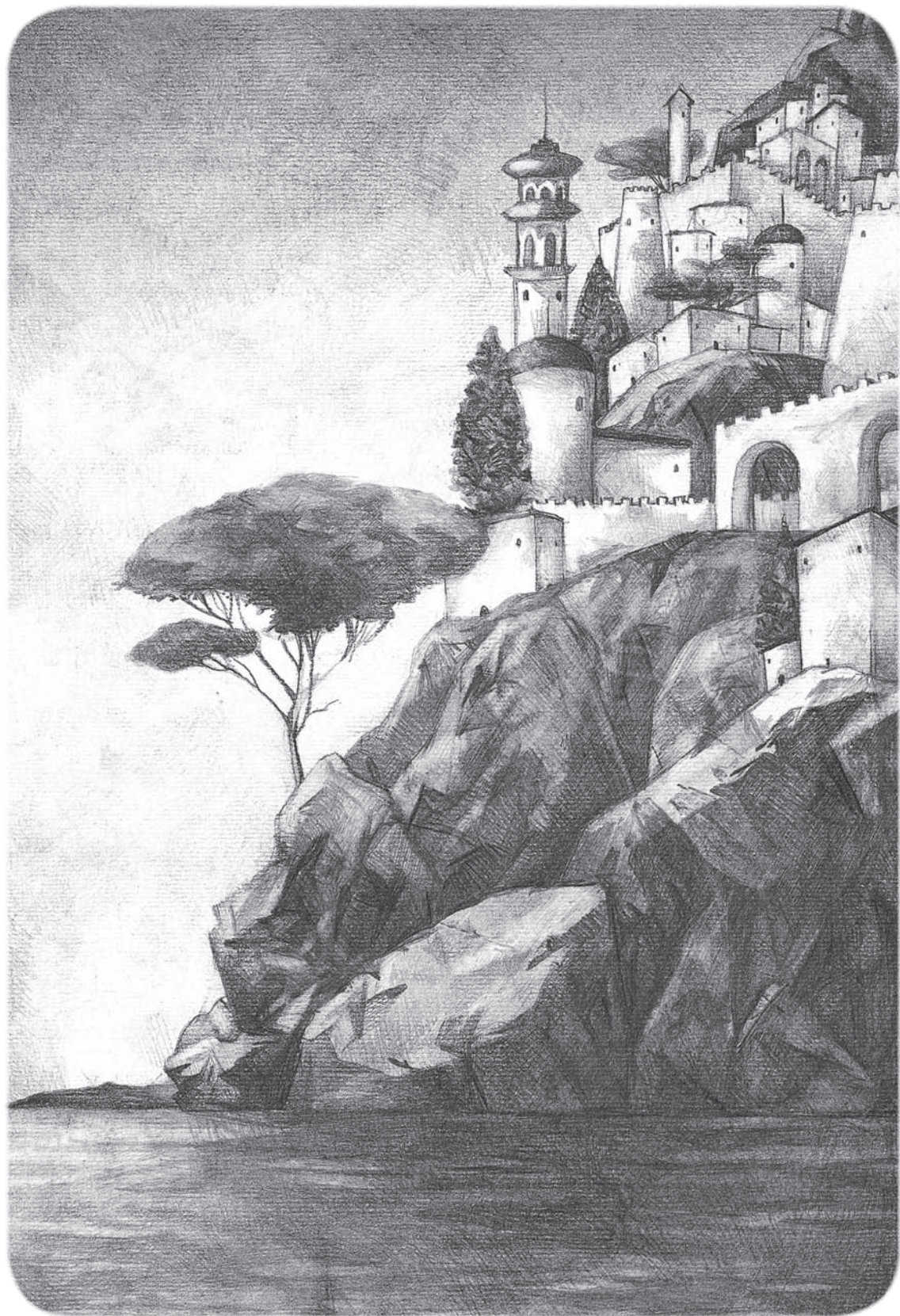
Ελληνική παροιμία

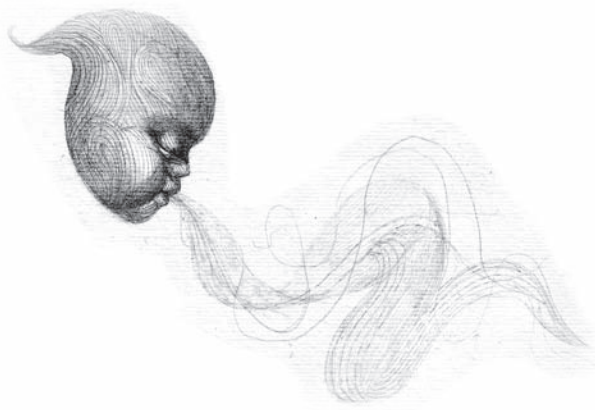

Πρελούδιο

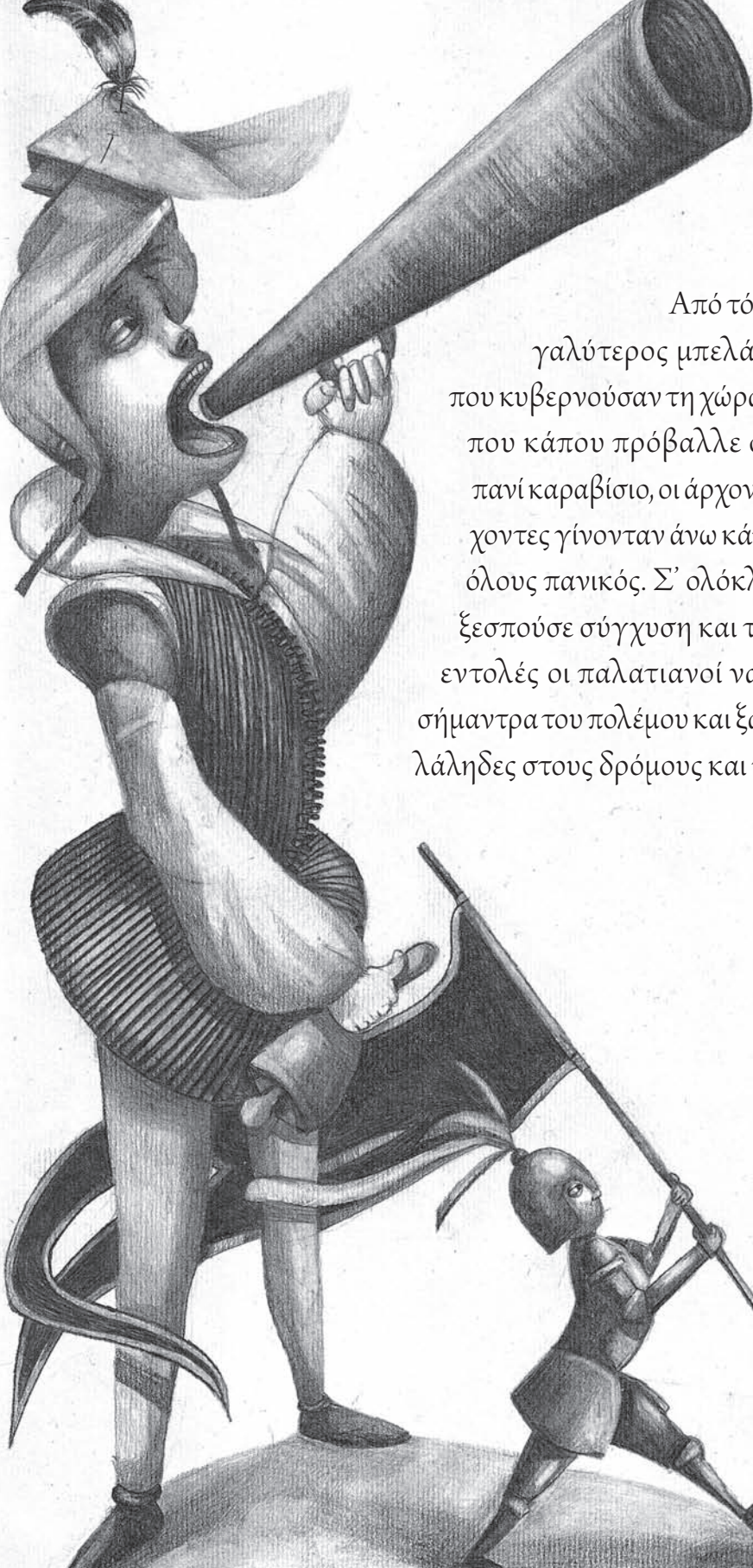
«Βλέπετε εκείνη την κορυφή; Εκεί που γέρνει για να κοιμηθεί το σούρουπο ο ήλιος; Χίλιες οργιές πιο πίσω της κι ακόμη άλλες χίλιες λένε πως στέκει ένα φαλακρό βουνό. Μήτε σχοίνος μήτε βάτος μήτε φτωχό πουρνάρι δε φυτρώνει στον κόρφο του. Κακό βουνό, αφιλόξενο. Καταραμένο από τους παλαιούς και περιφρονημένο». Μ' αυτά τα λόγια άρχισε η ιστορία της μακαρίτισσας της γιαγιάς μου ενώ έδειχνε με το ρυτιδωμένο της δάχτυλο προς τη δύση. Ένα δειλινό, πριν κάμποσα χρόνια, σε μια νοτισμένη ακρογιαλιά της Πελοποννήσου, την ξανάκουσα παραλλαγμένη από το στόμα της μάνας μου. Έβγαλα ένα χαρτί, κατέγραψα πρόχειρα τη νέα εκδοχή της και έκτοτε ξέχασα την ύπαρξή της. Πρόσφατες καταστάσεις μου την ξαναθύμισαν, μα μην έχοντας πια εκείνο το παλιό χαρτί, μήτε τη γιαγιά ή τη μάνα μου να την αφηγηθούνε, την αναζήτησα στην ίδια πάντα ακρογιαλιά. Σαν να περίμενα από τη θάλασσα με κάποιο τρόπο να τη φανερώσει. Δε μου το αρνήθηκε. Την έφερε λέξη λέξη μεμιάς στον νου, δώρο του Μπάτη του θαλασσινού, γιατί πάντα δική του ήταν.

Θα σας πω μια ιστορία θαλασσινή, σβησμένη απ' τον χρόνο και ξεχασμένη. Μόνο εμείς οι αέρηδες τη θυμόμαστε και μόνο εμείς ξέρουμε να τη λέμε. Είμαι ο μικρότερος εγώ, Μπάτης το όνομά μου. Απ' τα πελάγη έρχομαι, μες στα λιμάνια μπαίνω, στα ακρογιάλια σταματώ και λέω ιστορίες. Όπως αυτήν εδώ την πολύ παλιά, πλασμένη με όσα είδα και άκουσα σε μια μακρινή και μικρούλα χώρα.

Ήταν μια χώρα σκέτη ομορφιά. Τη δρόσιζε η θάλασσα από τρεις μεριές κι από ψηλά τη ζέσταινε ο ήλιος. Τίποτα δεν της έλειπε, είχε απ' όλα τα αγαθά. Αμπέλια, σιτάρια, ζωντανά και δέντρα όλων των λογιών. Όσο μικρή κι αν ήτανε, είχε ένα λιμάνι τόσο μεγάλο και λαμπρό που όμοιό του δεν υπήρχε. Εκεί ξαπόσταναν τα καράβια της. Αμέτρητα καράβια, ψηλά ως τον ουρανό, δικάταρτα, τρικάταρτα, τετρακάταρτα. Δε χόρταινα να τα βλέπω! Μέχρι την ώρα την κακή, που μες στη μαύρη νύχτα σηκώσανε τις άγκυρες, ανοίχτηκαν στο πέλαγος και χάθηκαν όλα μαζί πίσω απ' το μυτερό ακρωτήριο.

Από τότε, έγιναν ο μεγαλύτερος μπελάς για εκείνους που κυβερνούσαν τη χώρα. Γιατί, σαν κάπου κάπου πρόβαλλε στον ορίζοντα πανί καραβίσιο, οι άρχοντες και οι πρόχοντες γίνονταν άνω κάτω. Τους έπιανε όλους πανικός. Σ' ολόκληρο το παλάτι ξεσπούσε σύγχυση και ταραχή. Έδιναν εντολές οι παλατιανοί να σημάνουν τα σήμαντρα του πολέμου και ξαμολούσαν ντελάληδες στους δρόμους και τις πλατείες.

«Ψηλοκάραβος! Ψηλοκάραβος! Στα όπλα! Στα όπλα! Ψηλοκάραβος!» φώναζαν πανικόβλητοι οι ντελάληδες τρέχοντας πέρα δώθε, καλώντας τον κόσμο σε συναγερμό. Ο ήχος της φωνής τους αντιλαλούσε στα πέρατα της μικρούλας χώρας και στο λιμάνι γινόταν πανζουρλισμός. Ο στρατός έπαιρνε θέση μάχης στις πολεμίστρες, οι ψαράδες εγκατέλειπαν τις βάρκες τους ταραγμένοι, βιάζονταν οι περαστικοί ν' απομακρυνθούν.

Κάτι τέτοιες ώρες οι μεγαλύτεροι σώπαιναν –γιατί ήξεραν– και βγάζοντας έναν αναστεναγμό έκαναν την καρδιά τους πέτρα. Μα τα παιδιά –που δεν ήξεραν– έπλαθαν με τη φαντασία τους το τρομερότερο θηρίο που μπορούσε να βάλει ο νους τους. Μεγάλο σαν γίγαντα το φαντάζονταν, με δόντια αγριογούρουνου και μύτη γερακίσια, να αλωνίζει τις νύχτες το λιμάνι, ν' αναποδογυρίζει βάρκες, να ξεριζώνει δέντρα και να γυρεύει με τα αλλήθωρα μάτια του παιδιά για να τ' αρπάξει. Ο ήχος της περπατησιάς του στοίχειωνε τον ύπνο τους και τα όνειρά τους είχαν για εφιάλτη τη μορφή του.

Η εικόνα της σελίδας 15 αποτελεί αναφορά και αναπαραγωγή του χαρακτηριστικού έργου τέχνης «The Giant» («Ο Γίγαντας», 1814-1818), γνωστού και ως «The Colossus» («Ο Κολοσσός»), του διάσημου Ισπανού ζωγράφου και χαράκτη Francisco Goya (Φρανθίσκο Γκόγια, 1746-1828).

